

FEHÉR BÉLA

Balkán
nagyoperett

A kötet megjelenését
a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Nemzeti
Kulturális
Alap

© *Fehér Béla*, 2026

1. A Gárda meghal, de nem adja meg magát

Kilenc lóerős nyitott Napier gördült a Hotel Palazzu elé. Lángoltak a vörös bőrülései a korzikai napfényben. Skrabek az utca túloldaláról figyelte a hosszú orrú automobilt. A gazdája kiszállt, eltűnt a szálloda forgóajtaja mögött, Skrabek pedig átvágott az úton, körüljárta az autót. Mit keres ez a szépség itt, az isten háta mögött, Ajaccióban? Ki a gazdája? A recepciónál nem kérdezősködhett. Mocskos ingben, bő szárú halásznadrágban és foszladozó spárgacipőben nem állíthat be az előkelő hotelbe, ahol még a személyzetet is gyalogsági tábornoknak öltöztetik. Felnézett az épületre. Az első emeleti lakosztály teraszán éppen reggeliztek, hallani lehetett az evőeszközök csörömpölését. A mellvédnél fehér zsakettes úr állt, pezsgőspohárral a kezében.

Skrabek legalább egy órát várákozott, de a Napier tulajdonosa nem került elő. Idegesítette a várákozás, ráadásul hiába húzódott árnyékba, Korzikán a hőség elől nem lehetett elbújni. A hátán izzadságpatakok csörgedeztek, az inge a bőrére ragadt. Végül feladta. Elindult a régi városi strand felé, remélte, hogy Katinka már visszatért a Route du Salarío fölötti hegyoldalról, ahol lepkékre vadászott, azonban üresen találta a romos italmérő kioszk mögötti padjukat. A támláján most éppen nem tanyáztak sirályok, de az ülőke meszesen fehérlő ürülékplecsniktől tarkállott. Dögletes sirályok! – bosszankodott Skrabek. Lerúgta a cipőjét, a parti homokba gázolt, rágyújtott. Amíg elszívta a cigarettáját, a tengert szemlélte, mint aki elvágycokzik. A látóhatár elmosódva sötétlett, a távolban esőfüggöny hullámzott, az addig lágyan legyező szél megélenkült.

A Napier megérintette Skrabeket. Ha őt megérinti valami, sokat jelent, a megérzéseik kormányozták az életét. A legfontosabb tanácsokat mindig belülről kapták. Működött a szervezetében valami rejtélyes elemző központ, ahol hideg logikával kiértékelik a szándékait, elbírálják a döntéseit, megszűrik a gondolatait, és ha valahol hibát észlelnek, vészjeleket bocsátanak ki, visszalökdösik a helyes útra. Ilyen hátországra bátran lehet építeni. Skrabeket megnyugtatta, hogy a saját gépezete biztonsággal ajándékozta meg. Ha innen nézzük, a betegesre nőtt babonásága is érthető. Néha már számára is terhes, de mit lehet tenni, nyilván a babona is arra szolgál, hogy rendben menjenek a dolgok. Rendben, és mindig úgy kanyarogva, hogy a végzetet elkerülje. Az egész rendszer az ő érdekét szolgálja. Semmi nem történik véletlenül. A Napier érkezése sem véletlen.

– Mit szólna, angyalka, ha automobilt szereznének? – kérdezte aznap este Katinkától.

– Semmi értelme – ingatta a fejét Katinka. Rutinos mozdulatokkal szivarra gyújtott. Mióta Nizzában közösen rászoktak a dohányzásra, egy órát sem bírt ki füst nélkül. Két éve átnyergelt a szivarra. Jobb az illata, sokáig tart, ráadásul a szivarozó nő bámulatot kelt. – Van két lábunk, visznek bárhova.

– Automobillal nincs távolság. Szabadok leszünk. Ne legyen vaskalapos!

Katinka felnevetett.

– Nem hiszek a fülemnek! Ezt éppen maga mondja?

A bérgyilkos ébersége a tétlen esztendők alatt semmit nem kopott. Életformájává vált az állandó készenlét. Most is a deszkafalhoz lépett, felemelte az alkalmi kémlelőnek használt lécet, kilesett a kikötőre. Nyolc hónapja menekülniük kellett Bastiából, azóta Ajaccióban húzták meg magukat, a csődbe ment Étoile de Mer halászati társaság elhagyott raktárában.

– Korzika passzé! Forró a talaj. Itt az idő, nyúlcipő! – Skrabek olyan egykedvűen beszélt, mintha esze ágába se lenne elmenni. Katinka szemébe nézett. – Kell az automobil.

A lány a száját biggyesztette. Az utóbbi hetekben olyan sokszor felmerült a nyúlcipő, hogy nem lehetett komolyan venni. Nem vitatkozott, inkább belement a játékba.

– Jól van, Tódor, nyúlcipő. Menjünk Párizsba.

Skrabek megvakarta az arcát, mérlegelte az ötletet.

– Párizs? Ez váratlan.

– Ön művész, a legnagyobbak közül. A fantázia, a lelemény bajnoka. A középszer nem az ön világa. Párizsban újra repülhet!

– Már nem repülök. Vénülök.

– Szedje össze magát! Hiszen tudja, La Garde meurt et ne se rend pas!

– Megint művelt, angyalka, ezerszer kértem, ne legyen olyan művelt!

Katinka eloltotta a szivarját, kibontotta a kontyba tűzött szőke haját, kibújt a ruhájából, meztelenül körbeforgott, tánclépéseket tett, ruganyosan szökelt. Imádott pucérkodni. Vézna kis teste, gombmellei, a combok belső oldalára kúszó dús fanszőrzet mindig nagy hatást tett Skrabekre. Karjait lengetve egy darabig szemérmetlenül forgolódott, aztán leakasztotta a fogasról a vérköpenyt, és belebújt. A kezére húzta a zöld gumikesztyűt. A haldaraboló asztalhoz sétált, félretolta a bogárgyűjtő dobozait, és lassú, szertartásos mozdulatokkal egymás mellé rakott három Bessemer beretvát. Micsoda bájos romlottság, micsoda beleváló kis néember, gyönyörködött a lányban Skrabek.

– Mit szólna, ha elválnám a torkát? Pricc-pracc, kampec.

– Jó ötlet, lásson neki!

– Most is a kedvemben akar járni, igaz?

– Mindig, angyalka, tudja, hogy mindig.

Katinka nem emlékezett rá, melyik regényben olvasta, mert egymás után falta a könyveket, de az egyikben azt írták, hogy a nehéz természetű, pedáns emberek szerelmi téren gyöngédek, éppen ezért még a disznópásztorok is kívánatosabbak a nők számára az illatos hajú, gügyögő férfiaknál. Már régen rájött, van benne igazság.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült az EPDB Nyomtatási Központ Zrt.-ben 2026-ban,
Felelős vezető Gellér Ágoston József vezérigazgató
Telefon 1/371-4630
E-mail konyvgyartas@epdb.hu
www.epdb.hu

Felelős szerkesztő Turi Tímea
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrektor Tomka Eszter
A borítót Baranyai (b) András,
a könyvet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9451
Minion betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4712-5